

notlivých právnických metod. Bude tu snadno sveden k směšování metody jako vědeckého postupu logicky odůvodněného (str. 48), a jako určitého směru vědecké praxe, historicky se vyvinuvšího (stra. 50).

Z ČASOPISŮ. Česká advokacie. Ročník XIII., č. 1. Dr. Jan Chour: Trestní právo správní. — Dr. Josef Jirmus: Nové daňové zákony. — Č. 2. Pokračování článku Choura z č. 1. — Č. 3. Dr. L. Valenta: JUDr. Leopold Katz. (Posmrtná vzpomínka.) — Dr. Petr C. Nesý: Differenční obchody. — Dr. Hugo Bondy: Odpověď na článek p. docenta MUDra Ervína Klausnera »Ještě k diskusi o otázce chráněné hranice věkové při deliktech proti mravnosti v přípravné osnově k novému trestnímu zákonu.« — Dr. R. Traub: Nejvyšší soud ve světle kritiky.

České právo. Ročník IX., č. 2. Dr. Hugo Patsch: Osnova zákona o stabilizačních bilancích. — JUDr. Karel Lepšík: Unitas actus. — Č. 3. F. Kovář: Žádoucí výluky a doplňky ve vládním návrhu min. spravedlnosti v novém notářském řádu. — Dr. Josef Vavrouch: Unitas actus. — Notář Jan Roubal: Dva případy z praxe k zákonu přidělovému ze dne 15. dubna 1920, č. 311 Sb. zák. a nař.

Právní obzor. Ročník X. S. 5. Prof. Dr. Karel Laštovka: Poznámky k vládní osnově zákona o organizaci politické správy. — Viliam Scheffer: Výklad §§ 8 a 11 tr. z. slov. — Dr. Ivan Dérer: Poznámky k přednášce prof. Dra. Laštovku o osnove zákona na organizáciu politickej správy. — Pavel Poničan: Poznámky k přednášce prof. Dra. Laštovku a kritike Dra. Déreera k osnove zákona o reforme správy. — Eugen Weisz: K výkladu § 31 posledný odst. ústavnej listiny. — Věstník ministerstva unifikace. Dr. Ant. Nermuth: Decentralisace a dekoncentrace veřejné správy ve Francii. (Pokračování).

Przegląd prawa i administracji. R. 1927, č. 1.—3. Dr. Kazimierz Przybyłowski: Wpływ zmiany stosunków na zobowiązania. — Dr. Władysław Wolter: Związek przyczynowy i związek adekwatny. — Dr. Romuald Klimów: Trybunał kompetencyjny. — Dr. Józef Bühn: Współdział Sądów w wymiarze opłat stempłowych. J. J. Litauer: Art. 5 ustawy polskiej o prawie autorskiem.

Soudcovské listy. Ročník VIII., 4. — R. n. s. Václav Cícha: Bezobsahové odpovědi na žalobu. — R. z. s. Kryštůfek: K zákonu o právu původském. — Dr. Frant. Kronberger: Přípravné řízení trestní na Slovensku a Podkarpatské Rusi. (Pokračování.) — Dr. Karel Drbohlav: Jak trestati jest trestné činy příslušníků republiky v cizině spáchané. (Pokr.)

Věstník Československé společnosti pro právo trestní. Ročník II. Číslo 3—4. Úvodní slovo, které při zahájení kriminalistického kursu v kriminologickém ústavě Karlovy university v Praze dne 18. října 1926 přednesl ředitel ústavu prof. dr. August Miřička. — Dr. Emil Lány: Časové úvahy vězeňské. (Viz Právník 1926 str. 687.) — Prof. A. Mi-

l o t a: Základní hlediska československých přípravných osnov trestního zákona. (Pokračování. — Rozdělení trestných činů, zejména rozlišení zločinů a přečinů podle pohnutky.) — Dr. E m. Š v a g r: Z dějin chemie v jejích vztazích k zločinnosti. (Přednáška, proslovená při zahájení činnosti Kriminologického ústavu Karlovy university v Praze.) — Podpl. J a n Š e v č o v i č: Pokyny pro pátrání po skrytých (anonymních) pisatelích. — S t a n i s l a v B o u č e k: Dva zajímavé případy a trestní prakse. (Z přednášky, pořádané dne 2. prosince 1926 ve společné schůzi Právnícké jednoty a Československé společnosti pro právo trestní.)

D E N Í K.

Porady sjezdu advokátů různých států středoevropských v Bratislavě dne 26. a 27. února 1927. Koncem února t. r. zasedala v Bratislavě porada advokátů různých národních států, utvořených po zániku mocnářství Rakousko-uherského. Byla to první porada toho druhu na území našeho státu a vzbudila pozornost u nás i v cizině. Proto jest třeba objasnit, jak došlo k těmto poradám právních zástupců, působících v různých státech, kdo byl původcem této myšlenky, jaký jest účel těchto porad, co bylo předmětem únorového jednání v Bratislavě, jaký byl jeho průběh a výsledek, při čemž nutno přihlížeti hlavně také k tomu, jaká práva a závazky, jaké výhody nebo nevýhody mohou vzniknouti pro právní život v republice Československé ze součinnosti českých advokátů při takových poradách.

Potřeba mezinárodních styků advokátů jest nesporná a byla již dávno před světovou válkou pocíťována a upravována v různých spolcích a svazech advokátních. Také na druhém sjezdu advokátů československých v Brně v květnu a červnu 1925, jehož zúčastnili se jako pozvaní hosté též advokáti polští v čele s předsedou vrchní komory advokátní ve Varšavě JUDr. Sokolowským, advokáti ze spojeného království Srbsko-Chorvatsko-Slovinského a za advokáty francouzské dr. Légal z Grenoblu, bylo vzpomenuto této součinnosti ve vzájemných přátelských projevech a přípitcích. Pro předválečný život právní u nás jest ovšem pochopitelné, že v tehdejší hlavní město Vídň již od let působil a dosud působí Mezinárodní svaz advokátů (Internationaler Anwaltverband — L'Association Internationale des Avocats), který se přičiňuje o to, aby došlo k náležité úpravě mezinárodního styku advokátů v Evropě a Americe za jeho spolupráce. Tento Mezinárodní svaz advokátů ve Vídň, jehož řád-